

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Біолого-технологічний факультет

**Кафедра ветеринарії, гігієни та розведення тварин ім. В.П. Коваленка
Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених**

**МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТВАРИННИЦТВА
УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ»
ПРИСВЯЧЕНІ 81-й РІЧНИЦІ
ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ДОКТОРА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ НАУК,
ПРОФЕСОРА, ЧЛЕН-КОРЕСПОНДЕНТА НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ
АГРАРНИХ НАУК УКРАЇНИ, АКАДЕМІКА АКАДЕМІЇ НАУК ВИЩОЇ
ШКОЛИ УКРАЇНИ, ЗАСЛУЖЕНОГО ДІЯЧА НАУКИ І ТЕХНІКИ УКРАЇНИ,
КАВАЛЕРА ОРДЕНІВ «ЗА ЗАСЛУГИ» ІІІ СТУПЕНЯ ТА
СВЯТОГО КНЯЗЯ ВОЛОДИМИРА**

ВІТАЛІЯ ПЕТРОВИЧА КОВАЛЕНКА

**23 вересня 2021 року
м. Херсон**

Миколаївського національного аграрного університету Протокол № 3 від 27.11. 2017 р. Свідоцтво № 53 від 26.01. 2017 р.), 43.

2. Пелих, В. Г., & Ушакова, С. В. (2016). Ефект поєднаності помісних батьківських пар на підвищення продуктивності свиней.

3. Чернишов, І. В., Левченко, М. В., Мазуркевич, І. С., & Чернышев, И. В. (2016). Стан і потенціал розвитку органічного свинарства України.

4. Пелих, В. Г., & Ушакова, С. В. (2016). Динаміка росту молодняку свиней різних генотипів. *Науково-технічний бюлетень*, (115), 169-175.

УДК 636.3

СУЧАСНИЙ СТАН ВІВЧАРСТВА

Постова П. А., здобувач початкового (короткого) циклу вищої освіти другого року навчання

Корбич Н.М., кандидат с.-г. наук, доцент

Херсонський державний аграрно-економічний університет

Сучасний стан вівчарства України можна характеризувати, як кризовий. Основною ознакою кризи є перманентне скорочення чисельності поголів'я в сільськогосподарських підприємствах, яке станом на 01.01.2018 року становило 178,1 тис. гол., або 25,0% від їх загальної кількості в Україні. Тому основні обсяги виробництва продукції вівчарства зосереджено в особистих селянських господарствах, що не дає можливості технологічно забезпечити високу її якість, впливати на збільшення валового виробництва, зниження її собівартості та реалізувати генетичний потенціал тварин.

Такий стан галузі пов'язаний з відсутністю економічної мотивації розвитку цього напряму сільськогосподарського виробництва, як у товарному, так і в племінному вівчарстві. У зв'язку зі зменшенням попиту на племінну продукцію стан суб'єктів племінної справи у вівчарстві з кожним роком погіршується. Не стали винятком і дослідні господарства

системи НААН, адже найбільш великі з них є племінними заводами, джерелом генетичних ресурсів різних порід і типів.

Відсутність впродовж останніх років дієвої державної підтримки селекції тільки поглиблює кризові явища у вівчарстві дослідних господарствах. Вівчарство - унікальна галузь, адже дає не лише звичні для багатьох українців молоко та м'ясо, але й вовну. Проте аналітик УКАБ констатує, що динаміка виробництва цього товару в Україні пішла на спад. В 2019 р., згідно даних Державного статистичного управління, було вироблено 255 т вовни, а в 2020 р. - 199 т, за січень-листопад 2021 р. - 131 т. Це підтверджується збільшенням надоїв: у 2019 р. валовий надій молока кіз та овець склав 1225 т, а в 2021-му зріс на 39% - до 1700 т. Збільшилась і реалізація на забій тварин у живій масі: у 2019 р. цей показник становив 2280 т, в 2021-му - 2682 т. Загалом за останні 5 років поголів'я овець та кіз демонструє скорочення. Якщо у 2016 р. їх нараховувалося 1370 тис., то на початок грудня 2020 р. - 1270 тис., тобто на 7% менше.

За деякими розрахунками, у сільськогосподарських підприємствах західних областей України у 2020 р. утримуватиметься понад 45 тис. голів овець, зокрема понад 27,4 тис. вівцематок. Оптимальне валове виробництво немітої вовни становить 62,7 т, м'яса овець – 245,6 т . Для цього необхідно всебічно використовувати вівцю як тварину з комплексною продуктивністю, реалізуючи на ринку вовну, дієтичну баранину, бринзу, смушки, овчини та комплекти побічної продукції.

Галузь вівчарства потребує широкого розвитку інтеграційних зв'язків між промисловими підприємствами і вівчарськими господарствами громадського і приватного секторів, а також впровадження перероблення продукції вівчарства в місцях виробництва шляхом організації переробних підприємств. Це підвищить рентабельність вівчарства на 20-30 %.

Деякі підприємства зараз базуються на інтенсифікації виробництва на фоні стабілізації чисельності поголів'я овець, інтенсифікації відтворення та безвідходного вирощування резистентних ягнят до 2023 року на рівні 2,55 тис. голів, у тому числі вівцематок 1,9 тис. голів.

Висновки. Впровадження запланованих заходів дозволить сформувати нові напрями племінного вівчарства, зміцнити племінну базу існуючих суб'єктів племінної справи у вівчарстві.

2. Належне вирощування племінного молодняку дасть змогу забезпечити власні потреби, а також реалізувати його для поліпшення продуктивних якостей товарного вівчарства України.

УДК 599.742.7:791.8(470.620)

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА АНАЛІЗ БІОРІЗНОМАНІТТЯ КРУПНИХ КОТЯЧИХ EX SITU

Соболь О. М., кандидат с.-г. наук, доцент
Херсонський державний аграрно-економічний університет

Великі кішки - сама впізнана таксономічна група, для виживання представників якої потрібен надлишок диких тварин, яких вони можуть їсти. Вони не здатні виживати в достатній кількості, якщо їх ареали не перебувають в своєму природному порядку. Внаслідок антропогенного впливу, яке включає зміну клімату, втрату середовища проживання, браконьєрство, конфлікти між людиною і тваринами, великі кішки нашої планети стикаються з багатьма різноманітними загрозами [1].

Велика частина видів сімейства котячих в даний час знаходиться в стані занепаду, по деяким видам немає достовірних даних для визначення демографічної тенденції. Саме в зв'язку з побоюваннями, що міжнародна торгівля призведе до зникнення великої кількості котячих, була підписана в 1975 році Конвенція про міжнародну торгівлю видами